

Τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἑστίας θὰ περιέχῃ τρία ἄρθρα περὶ Ἀριστοτέλους Βαλκωρίτου ὑπὸ τῶν κκ. Γυμολ. Ι. Φιλήμονος, Έμμ. Δ. Ροῦδου καὶ Σπυρ. Π. Λάμπρου. — Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Ροῦδου, ὡς γενικώτερον πραγματευόμενον τὰ κατὰ τὸν Βαλκωρίτην, δημοσιευθήσεται καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδιῳ, πωληθησομένῳ τὴν προσεχῆ κυριακὴν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀντὶ λεπτ. 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1832. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Δ'. Τόμος Η', 26 Αὐγούστου 1879. Ἀριθ. 191 (139). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^α, σ. 24. Περιεχόμενα: Σφραγὶς ἀστυνομίας, λιμενερχεῖου καὶ ὑγειονομίου Ἀνατολικοῦ, ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Ὁ κήριος τραπέζιτης. — Λίαν Γαμβίτας. — Θανατικὴ ἐκτέλεσις ἐν Ἰσπανίᾳ. — Μανθῆλια. . . διδασκτικά. — Γνώμη καὶ σκέψεις τοῦ δουκὸς δε-λα-Ροσφοκῶ. — Δάνειον πνεύμα. — Ἡ ἑσπέρα. — Ἀλήθειαι. — Ὑγιεινὴ: Ἰδρῶς καὶ ψυχρὸν ὕδωρ. — Σημειώσεις. — Ἠλια συμβουλή καθ' ἑξομοίωσιν. 1833. Ἀλφόνσου Βελῶ. Τὸ ἄρθρον Α'. Μυθιστόρημα μεταφρασθὲν ὑπὸ Κ. Σαλαμπάση. Ἐν Ἑρμοῦπόλει Σύρου, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Πατρίδος, 1879 8^α, σ. 17. — 184, φρ. 5. 1834. Τεχνολογικὸν ἐφ' ἑκάστου τῶν βίων τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος μετὰ ποιικίλων γραμματικῶν σημειώσεων καὶ τῆς κατὰ λέξιν μεταφράσεως. Βιογραφία Αυσάνδρου γάρον τῶν πρωτοπαιδῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, ὑπὸ Ρ. Τ. Ἐκδιδόντος Π. Π. Σακοπούλου. Ἐν Πάτραις, 1878, 12^α, σ. 46. ἄρ. ν. 1. 1835. Περὶ τῆς πρώτης ὀδοντοφυΐας. Διατριβὴ ἐπὶ ἔργου, ὑπὸ Γεωργίου Βλαχάκη, ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Πέτρου Πετρίδη, 1879, 8^α, σ. 66. 1836. Ἐκδόσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργῶν Αὐρίου πρὸς τοὺς μετόχους τῆς αὐτῆς ἑταιρίας, ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς Α' ἑξαμηνίας 1879 (29 Ἰουλίου 1879). Ἀθήνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Θ. Παπαλεξανδρῆ, 1879, μικρὸν 8^α, σ. 8. 1837. Βαρναβδίνου Σαμπιέρου διηγήματα. Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μεταφραστῆ ὑπὸ Ν. Σ. Πικιδίου, ἱατροῦ, ἱππέως τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγ. Στανισλάου γ' τάξεως, τὸ πάλαι καθηγητοῦ φιλοσοφίας εἰς τὴν Ἰωνίαν Ἀκαδημίαν. Ἐκδόσεις δευτέραι, διωρθωμένη καὶ ἀξιομένη μετὰ μεταφράσματα ἐκ τῶν τοῦ Σαμπιέρου, καὶ μετὰ νέας σημειώσεις. Δαπάνη Ἰωάννου Σωμάκη. Ἐν Πάρισίσι, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῶν ἀδελφῶν Φερμίνων διδόντων αὐμα', 8^α σ. 12^α καὶ 375. Περιεχόμενα: Ἀφιέρωσις τοῦ μεταφραστοῦ. — Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας. — Περὶ τοῦ συγγραφέως, ἐκ τοῦ κ. J. Chénier. — Βίος τοῦ συγγραφέως αὐτόγραφος. — Τὰ κατὰ Πάλλον καὶ Βιργίνιαν. — Ἡ Ἰουδαϊκὴ καλὸν. — Ἡ λέσχη τῆς Σουράτης. — Περιήγησις τῆς Σελσίας. — Κόδρου περιηγήσεις. — Περὶ λαδουρδόνναιτος. — Σαμπιέρου τεμάχια. — Σημειώσεις εἰς τὸν βίον τοῦ συγγραφέως. — Σημειώσεις εἰς τὰ κατὰ Πάλλον καὶ Βιργίνιαν κλπ. — Ὄνομαστικὸν διαφῶρον ἐπιστημονικῶν λέξεων. 1838. Βαρνασσός. Σέγγραμμα περιοδικὸν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον (Φιλολογικὸς Σύλλογος Βαρνασσός). Τόμος Γ', τεύχος Ζ', Ἰούλιος 1879. Περιεχόμενα: Α. Διομήδους Κυριακοῦ. Μελέτη περὶ Ἀγρουστίνου. — Ἀχιλλέως Ἀγαθοῦνικου. Φιλοσοφία τῆς τέχνης ὑπὸ Η. Ταίνε (τέλος). — Ἀντωνίου Φραδασίλη. Ἡ μυθιστοριογραφία ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1860. Βαζζιλί. Ὁ πλοίαρχος Doderò. — Ἐρμάννου Δίγγ. Ἡ εἰκονομαχία, διήγημα ἐκ τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας (συνέχεια). — Σ. Κ. Σακελλαροπούλου. Ἀνασκαφαὶ καὶ ἀποκαλύψεις κατὰ τὴν παλαιὰν Σάδαριν. — Ἐμμ. Δραγοῦμη Φωνή-λαλιὰ-τεχνητὸς λάρυξ. — Ἀρχαιολογικὰ. Ἀνασκαφαὶ ἐν Τεγέᾳ. — Ὁ ἐν Χαιρωνείᾳ λίων. — Νέα εἰρήματα ἐν Ρώμῃ. — Φιλολογικὸς Σύλλογος Βαρνασσός. — Χρονικὰ. — Φιλολογία. — Καλὰ τέχνη.

1839. Οἰκονομικὴ ἐπιθεώρησις. Αὐγούστου 1879. Ἐν Ἀθήναις. Περιεχόμενα: Γερμανικὰ τράπεζαι. — Πτωχεύσεις ἐν Ἀγγλίᾳ. — Ὑδάτα ἐν Ἀθήναις καὶ περὶ ἀδῶν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. — Παραγωγικὴ βαρβαρικῆς νῆματος διαπάνη. — Ὀδύγησι καὶ ἔργοι ὑπὸ τοῦ κ. Π. — Μέτρα σιτηρῶν ὑπὸ τοῦ κ. Π. — Ἐκπολιτικὴ δύναμις τῆς γυναικός. — Πατριαρχικὴ Καλλιέργεια. — Ὀθωμανικὴ ἰδιοκτησία γαιῶν καὶ μεταλλείων. — Ξένα πολεμικὰ πλοῖα καὶ τελώνιον ὑπὸ τοῦ κ. Α. Α. 1840. Ἐφημερίδες τῶν φιλομαθῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1 Ἰουλίου 1879 Περιεχόμενα: Παρατηρήσεις εἰς τὰ Φιλολογικὰ Πάρεργα τοῦ Φιλίππου Ἰωάννου ὑπὸ Κ. Σ. Κόντου. — Ἀγγελιαί. 1841. Σωτήρ. Ἐν Ἀθήναις, Ἰούλιος 1879. Περιεχόμενα: Ἀγὸς ἀπαγγελθεὶς ἐν σχολῇ τῶν ἀπόρων παιδῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου Νικολάου. — Χριστιανισμὸς καὶ φιλοσοφία, ὑπὸ Σπ. Π. Σοῦγγρα, δρηγητοῦ (συνέχεια). — Περὶ ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ὑπὸ Ἀθανασίου Πετρίδου, σχολάρχου. — Περὶ τῆς ἰθνητικῆς ἡμῶν μουσικῆς, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. — Ἀγὸς περὶ τοῦ ἰδιάζοντος χαρακτῆρος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ὑπὸ Ν. Μ. Δαμαλά, καθηγητοῦ. — Τὰ τρία περίφημα τὸ πάλαι ἐν Ἀθήναις γυμναστήρια, ὑπὸ Δ. Εἰρηνίδου. 1842. Σωκράτης. Ἔτος Α', ἀρ. Α'. Ἐν Ἀθήναις. Περιεχόμενα: Ὀλίγα τινα περὶ τῆς σχέσεως τῶν πρὸ τοῦ Πλάτωνος φιλοσόφων, πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν (τέλος) ὑπὸ Ι. Μουσχάκη. — Γραφικὰ καὶ γραφικὴ ὄλη τῶν ἀρχαίων, ὑπὸ Έμμ. Ι. Θεοδώρου. — Ἰωάννης Γαυνοφάλαχος Γουτιερόβιτης, ὑπὸ Π. Β. Περίδου. — Ἀπόλλων τοῦ Βελνέιστε, ὑπὸ Ν. Σ. Φαραντάτου. — Περὶ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ χρόνου, ὑπὸ Ν. Π. — Βίος καὶ συγγράμματα Διονυσίου τοῦ Μεγάλου, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ Π. Βουσανταντινίδου ἀρχιμανδρίτου. — Ἡ ἐν Κίω καταστροφή καὶ τὸ κατόρθωμα τοῦ Κίως. Κανάρη, ὑπὸ Γεωργίου Στ. Μαρῆ. — Ἐξχαριστήριον Ἐγγράφων. — Δηλοποιήσεις. — Ποιήσεις. Νεώτερος τὸ πᾶν. — Γνώμαι ἀρχαίων καὶ νεωτέρων. — Ἄδγς ὑπὸ Π. Β. Περίδου. — Ποιήματα. — Ἀετίζησις. — Ἄδγς τοῦ αἰγίγματος. Τὸ πρὸ τινος καταχωρισθὲν ἐν τῇ Ἑστίᾳ διήγημα τοῦ κ. Δ. Βικλῆ «Λουκῆς Ἀράς», μεταφρασθὲν εἰς τὴν γαλλικὴν ὑπὸ τοῦ Μαρκίονος κ. de Quercq (de Saint-Hilaire), δημοσιεύθη κατ' αὐτὰς ἐν Πάρισίσι ἐν ἰδιαιτέρῳ κομψῷ τόμῳ. — Μακρὸν καὶ ἰθουσιῶδες ἄρθρον ἐδημοσίωσεν ὁ «Χρόνος» περὶ Ὀλυμπίας, «τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου ἔθνα πρὸ ἑνδεκα αἰώνων ἐπανηνορχίζοντο αἰ λαμπρότατοι καὶ μάλα ἀκατοκευτικά τῶν πανηγύρων». — Ἀρτίως ἐξεδόθη ἐν Γόθα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ρ. Φ. Χέττερου ὁ τέταρτος καὶ τελευταῖος τόμος τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἀρχαίου βίου ἕως τῆς σημερινῆς. Περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρι τῆς βερολινεῖου συνθήκης, ἀποτελεῖ δὲ τὸ εἰσαρκακστὸν τμήμα τῆς ὑπὸ τοῦ Χέρεν, Ούνκερτ καὶ Ρίττμειχτ ἐκδομένης γενικῆς ἱστορίας τῶν ἐυρωπαϊκῶν κρατῶν. — Ἡ σατυρικὴ ἔφημερίς τῆς Ρώμης «Πασκουίνος» δημοσιεύει εἰκόνα ἀρειμανίου Ἑλληνοσ ἀγωνιστοῦ τοῦ 1821, ὅστις ἀναγινώσκων ἐφημερίδα ἀναφωνεῖ: «Εἰς τὸν καιρὸν μου τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα ἐλύετο διὰ τῆς σπάθης, καὶ τὰς συμπαθείας τῆς Ἑβρώπης ἀπεικάζωμεν διὰ τῶν ἡμετέρων ἀγώνων». — Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ γραμμάτων, τῆς 22 ἀυγούστου (ἑ. ν.), ὁ κ. E. Egger προσήνεγκεν, ἐκ μέρους τοῦ συγγραφέως κ. Γρηγορίου Βερναρδάκη, τὴν πραγματείαν αὐτοῦ Symbolae criticae et palaeographicae in Plutarchi vitas parallelas et moralia. Ὁ κ. Egger παρέστησε τὴν πραγματείαν ταύτην ὡς νέαν ἀπόδειξιν περὶ τῶν μεγάλων προσῶν, ἃς ποιοῦνται ἀπὸ τινῶν ἐτῶν αἰ φιλολογικαὶ καὶ κριτικαὶ μελέται ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις ἐπὶ τῇ ἐκκρίσει ταύτῃ ὁ σφοδρὸς ἑλληνοσφὴ ἀνέμνησε τὴν παρὰ τοῦ κ. Βερναρδάκη, ἐν ἔτει 1877 ἐκδοθεῖσαν πραγματείαν περὶ Στράβωνος καὶ ἄλλα ἔργα τῆς αὐτῆς φύσεως, ἐκδοθέντα ὑπὸ διαφόρων λογιῶν Ἑλλήνων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

774. Πότε το πρώτον μνημονεύεται εν τῇ ιστορίᾳ καὶ πόθεν παράγεται ἡ λέξις παλληκάρειον, ἢ τοσοῦτον ἔνδοξος εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους ἀποβάσαι;

775. Πατήρ τις ἐκλήροδότησεν εἰς τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱοὺς 21 βαρέλια οἴνου, ἐξ ὧν 7 εἶνε πλήρη, 7 πλήρη κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ 7 κενά.

Πῶς δύναται νὰ γείνη ἡ διανομὴ ὥστε ἕκαστος τῶν υἱῶν νὰ λάβῃ, μηδεμιᾶς γενομένης μεταγύσεως οἴνου, 1ον τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν βαρελίων καὶ 2ον τὴν αὐτὴν ποσότητα οἴνου;

776. Θέσθη ἐκ τῶν κατωτέρω κενῶν τετραγωνιδίων τοὺς ἀριθμοὺς 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 καὶ 24 οὕτως, ὥστε ἐὰν ἀθροίσῃ τις ὅλους τοὺς ἐν τῷ τετραγώνῳ ἀριθμοὺς, αἱ διάφοροι ἀθροίσεις, καθέτως, ὀριζοντίως καὶ διαγωνίως νὰ ᾖσιν αἱ αὐταί.

Table with 4 columns and 4 rows. Numbers: 1, 23, 13, 3, 25.

777. Εἰμ' ἀντιπρόσωπος τοῦ ἤλιου ἐπὶ τῆς σφαιρᾶς τῆς ἀδρογείου, εἶμαι πιστότατος τῶν πιστῶν σου, γνωρίζω πλήθος τῶν μυστικῶν σου μ' ὄλον τὸ στέμμα καὶ τὴν στολὴν μου πολλὰκις τέμνεις τὴν κεφαλὴν μου.

778. Πέντε τινὲς ἐκάθησαν καὶ ἄλλους κατερουύντες, καὶ ἄλλοι δέκα ἔπειτα, σινοὶ τῶν συγγενεῖς. Κατόπιν διακρίσθη, ἐν σώμα συγχετοῦντες.

779. Ὡς τὸν κόσμον εἶμαι ζήλευτὴ καὶ πάντες μὲ φιλοῦσι, Νὰ μ' ἔχουν πάντα οἱ θνητοὶ πολὺ ἐπιθυμοῦσι. Ἄλλὰ εἰς μέτην! διακρίσθη ποτὲ δὲν ἀπακτώμαι καὶ εἰς ἐν μέρος νὰ οἰκῶ ποτὲ δὲν ἀπαντώμαι. Τὴν κεφαλὴν ἂν ἀρχίρῃ μακρὰν μου φύγε πλέον, Ἐχθρὸς σου εἶμαι παρευθὲς τῶν μάλα λυσσαλέων. Ἐν τὴν παραλήγουσαν θελήσῃς νὰ τολήσῃς, Θὰ μ' ὑβρῆς εὐκολότατα, ἀρκεὶ νὰ ἐρρησῇς Γραμματικὰ καὶ λεξικά, συντακτικὰ, βιβλία, Διότι μὲ φιλοῦσιν οὐδένα μὲν ἢ γοργά. Ἄν μὲ ἀποκεφαλίσῃς καὶ σ' ἐγγίξω, ἀποθνῄσκεις. Ἔχω μάνα καὶ πατέρα, συλλογίσου καὶ μ' εὐρίσκεις.

780. Εἶμαι πόλις ἄλλου κράτους, εἰς τὸ σῶμά σου ἀκόμα Ζῶ, ἐν δασὶ ζῆς, καὶ ἄβνυον, ὅταν πλέον γίνῃς πτώμα.

781. Quel est en France le hauro le plus éloigné de la mer?

782. L'âne goûte un plaisir sensible, Quand il est susceptible, D'introduire dans mes cinq pieds Mes quatre derniers.

783. Faire un mot carré où l'adjectif galant occupe la première place.

784. Pourquoi un exhibataire ne peut-il traverser la Manche sans être ballotté d'importance?

785. Ὁ κ. Κ. Σάλας, ἐν τινι ἀξιολόγῳ πονηματίῳ

Ἐπιγραφόμενον «Π κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα ἐπανόστασις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς» διατίθεται (ἐν σελ. 14) δεξιὸν τὸ γυναικῆν Κ α ρ υ ο φ ὄ λ λ ι ε ἰ δ ο ν ὀ μ ὶ σ θ η οὕτω ἀπὸ τοῦ ἐν Βενετίᾳ ὀπλοποιῦ Καρλό Figlio (Καρλόου υἱοῦ). Ἐκ τούτου λαθῶν ἀπορῆν ὁ Ἄριστοτέλης Βαλαωρίτης, ὅστις τοσάκις ἔφαλε τὸ Κ α ρ υ ο φ ὄ λ λ ι ε, ἔγραψε τὰ ἀκόλουθα ἐν ταῖς σημειώσεσι τοῦ Διακίου τοῦ Περιέργοις μὲ τὴν ἀληθεῖαν ἢ ἀνακάλυψιν ἀλλ' οὐδὲλοις εὐάρεστος. Τολμῶ μάλιστα νὰ εἴπω πρὸς τὸν φίλον, ὅτι ἀπαγορεύεται οἰμώδη ποτε ἢ διὰ τοιαύτων ἔρευνῶν καταστροφὴ τῶν θελατικῶν μύθων, δι' ὧν ἐτρέφθημεν, ἐκτός ὅταν πρόκηται νὰ βασιλεύσῃ ἐπιουελῆς τις ἀλήθεια. Ποῦ τίμα τὰ ποιητικώτατα καὶ βαρύτερα κα ρ υ ο φ ὄ λ λ ι ε καὶ ποῦ τὰ πεζώτατα καὶ ἄφωνα καὶ παράφορα Κ α ρ λ ο φ ἰ λ ι ε α ἰ Ἐκ μίαις τὸ διαδόχον αἰθάλαν ὄπλον τῶν πατέρων μετασημασίθη εἰς εὐτελεῆ σερροῦν σωλήνα χαλκευθέντα ἐν Βενετίᾳ. Ἀβριον ἴως δ κ. Σάλας διανοεῖται νὰ μᾶς εἴπῃ πόθεν παράγεται καὶ τὸ μιλίωνι καὶ τὸ ἀρμουσί, καὶ σπεῦδω ν' ἀναγκασίω εἰδωνάτων τὴν ἀνάθεκτον περὶ τὰ τοιαῦτα δομὴν του. Ἐδ κατ' ἐμὲ βεβαίως δὲν θέλω στρέφει συμπᾶθῃ βέλεμα πρὸς τὸ νέον βίπτισμα τοῦ ἀρματολικιοῦ πυροβόλου, οὐδὲ στέργω νὰ παραδειχθῶ τὴν ἀγενῆ καταγωγὴν. Ἄ π' ἐναντίας ἐπιμένω πιστεύων ὅτι τὰ περιφανῆ ὄπλα ἰδονόμησαν οὕτω, διότι ἔφερον κεχαρμαμένον ἐν κυκλαδικαῖς ζώνῃ, τὸ ἑμῶν μόνον εἰσοσμον φυτόν, ὅπερ καλοῦμεν κα ρ υ ο φ ὄ λ λ ι ε. Ὅταν παρά τινος τυμωροῦ φιλολόγου ἀνεκαλύφθη καὶ προέκυψεν ὅτι τὰ ποιήματα τοῦ Ἰωάννου δὲν ἦσαν εἰμῆ πλαστογραφία τοῦ Μακροβόλου, διεσκεδάσθησαν δὲ ἐκ μίαις ὅτι καπνὸς τὰ ἰδανικὰ αὐτῶν ἠέλιγρα, ἀπερίγραπτος λόγη κατέλαθε πολλοὺς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες εἶχον συνηθίσει νὰ πιστεύωσιν εἰς τὴν ὁμαρτίαν τοῦ Πάρου πολιμιστοῦ, ὃ δὲ Χαίτασθησαν εἰσεώρησε τὴν ἀνακάλυψιν ἀληθῆς δυστύχημα. — Ἄλλαχού, ἐν τῷ ποιήματι «Ὁ ἄθμας καὶ τὸ καρυοφύλλι του», ὃ πολὺκλαυτος ποιητὴς γράφει τὰ ἔξης: «Οἱ κλέφται, ἔξωσμένοι τὰ ὄπλα ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ οὐδέποτε παραιτοῦνται, αὐτὰ, φυσικὸν ἦτο ν' ἀγαπῶσιν αὐτὰ μέχρι λατρίας. Δὲν εἶναι σπάνιον ν' ἀπαντήσῃ τις εἰς τὴν δημοτικὴν αὐτῶν ἱστορίαν ἀνηκουστα κατορθώματα. Ἐνίοτε δὲ καὶ τρομερὰ κακουργήματα πρὸς κατὰκτησιν ἢ ἀνάκτησιν ὄπλου τινὸς γνωστοῦ καὶ περιφήμου. Ὁ ἔρωις αὐτῶν ἐμεγαλύνετο τόσον, ὅστε ἐδάπτειν αὐτὰ ὡς ἰδιὰ τῶν τέσσα. Ἐφήρμοζον δ' ἐπ' αὐτῶν ἢ ἐφαιύρισκον ὄνματα πάντη περίεργα. Ἔγω εἰς χεῖράς μου γαταγάνιον, ἐπινομαζόμενον Βρυοκόλακα ν. Γνωρίζω σπάθην, καλουμένην Μικροφύλον. Ὁ δὲ περίεργος Χρῆστος Μιλλιώνης ἔδωκε τῶνομά του εἰς τὸ τρομερὸν του ὄπλον, ὅταν καὶ μελλεῖναι αἰεὶ εἶδος πυροβόλων, ἐχόντων τὴν μορφήν καὶ τὴν ἀξίαν ἐκείνου. Τίς δὲν ἐγνώριζε τὸ καρυοφύλλι τοῦ Παλαιοπούλου ἐπὶ Ἄλῃ Πασᾶ, ἀλάνθαστον βροντοφῶνον; Ἠνέμιζον αὐτὰ ἔμφωκα καὶ συνδιελέγοντο πρὸς ἐκείνα. Τὰ ἐκόσμου ὡς ἐρωμιμένας τῶν καὶ θνήσκοντες ἤθελον αὐτὰ πλησίον τῶν ἐν τῷ τῶν τῶν. — 745. Ὁ α' εἶχε 13 εἰκοσάφραγκα, ὃ β' 7 καὶ ὃ γ' 4 = 24.

Table with 5 columns and 5 rows. Numbers: 2, 21, 8, 20, 14, 10, 19, 12, 1, 23, 11, 3, 25, 9, 17, 24, 7, 16, 13, 5, 18, 15, 4, 22, 6.

786. Ὁ λόγος. R O M A O L I M M I T O A M O R

787. Marche — charno. — 788. Ρόδος, ῥόδον, ἰδός. — 789. Ἄλλος, κάλλος. — 790. Βάρος — ἀροῦρον (= ἔφος).

Ἀθήνησι, τύποις Πέτρου Περρῆ.